

Postupak protiv optuženog Mirka Žarkovića – zločin u Žepini

Županijski sud u Splitu

Kazneno djelo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva označeno i kažnjivo po čl. 120. st. 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske (“NN” 53/91, 39/92, 91/92 i 31/93, dalje u tekstu: OKZRH), prema optužnici i prvostupanjskoj presudi.

Raspravno Vijeće: sudac Slavko Lozina, predsjednik Vijeća, sutkinja Maria Majić, članica Vijeća, sudac Zoran Matulović, član Vijeća

Tužitelj: Ivan Galović, zamjenik županijskog državnog odvjetnika u Splitu

Branitelji: Nataša Smoljan, odvjetnica u Zadru, Šime Pavlović, odvjetnik u Zadru

Dana 2. listopada 2015. godine, Županijski sud u Splitu oslobodio je optužbe Mirka Žarkovića da je dana 23. rujna 1991. godine u Jagodnji Donjoj na predjelu Stabanj kao pripadnik takozvane milicije RSK, protivno čl. 3. st. 1. t.1. Al a) čl. 27. st. 1 i čl. 28. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba za vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. godine te protivno čl. 4. st. 2. Al) i čl. 13. st. II. Dopunskog protokola iz Ženevske konvencije, od 8. lipnja 1997. godine sumještaniku Blaženku Žepina koju je poznao, staru 32 godine, majku četvero djece, koja se tada još uvijek nalazila na privremeno okupiranom području Republike Hrvatske kada je došla moliti da joj vrate traktor koji su joj pobunjeni Srbi oduzeli, prijeteći joj vatrenim oružjem govoreći pritom da njih Žepina više neće bit i da će štrcati krv prisilio da kroz minsko polje ode u mjesto Vrana, pod nadzorom Hrvatske vojske pronaći dječaka Radomira Tepšu koji je nestao prethodnog dana, pa je ona u strahu za svoju obitelj prvenstveno svoju djecu od kojih je najmlađe bilo staro svega 15 mjeseci, uspjela doći do kontrolnog punkta Hrvatske vojske i tu saznala da je dječak poginuo u minskom polju, nakon čega se vratila u Stabanj, gdje ju je drugooptuženi Špiro Žarković s puškom u ruci natjerao da se ponovo vrati u minsko polje po tijelo poginulog dječaka Radomira Tepše, dakle kršeći pravila Međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba prema civilnom

stanovništvu nečasno postupao i primjenjivao mjere zaštite i terora, pa da je time počino kazneno djelo protiv čovječnosti i Međunarodnog prava, ratni zločin protiv civilnog stanovništva označeno i kažnjivo po čl. 120. st. 1. OKZRH.

Tijek postupka

Prvoosumnjicheni Mirko Žarković uhićen je na graničnom prijelazu Batranci 21. siječnja 2014., te mu je određena primjena mjere istražnog zatvora iz članka 123. stavka 1. točke 1. ZKP/08 (*opasnost od bijega*): ima prebivalište u Republici Srbiji, trostruko državljanstvo, odnosno državljanstvo Republike Hrvatske, državljanstvo Republike Srbije te državljanstvo Australije, a pritom sud je imao u vidu i težinu terećenog mu kaznenog djela u ovom kaznenom predmetu.

Optužnica broj K-DO-6/14 je protiv gore navedenog Mirka Žarkovića podignuta od strane Županijskog državnog odvjetništva u Splitu dana 18. srpnja 2014. godine.

Na raspravi održanoj 14. rujna 2015. godine državni odvjetnik je izmjenio optužnicu na način da je razdvojio vođenje kaznenog postupka u odnosu na 2. optuženog Špiru Žarkovića.

Dana 2. listopada iznijete su završne riječi zamjenika državnog odvjetnika Ivana Galovića i branitelja optuženog Mirka Žarkovića odvjetnik Šime Pavlović, te odvjetnica Nataša Smoljan, oboje iz Zadra.

Zamjenik državnog odvjetnika je ostao pri svojoj tvrdnji kako smatra da je u postupku na nedvojben način dokazano da je optuženik počinio kazneno djelo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva na štetu žrtve Blaženke Žepine i to upravo na način na koji mu je to optužnicom inkriminirano.

Branitelji optuženog Mirka Žarkovića ostaju pri tvrdnji kako je njihov branjenik nevin za djelo koje mu se stavlja na teret, te zahtjevaju njegovo oslobođenje od optužbe.

Optuženik Mirko Žarković navodi kako se u potpunosti slaže s iznijetom obranom svojih branitelja, da zbog svega ovog što mu se stavlja na teret on i njegova obitelj prolaze kroz teške periode i to nakon 22 godine nakon što je završio rat, te da ničim nije zaslužio da se protiv njega vodi postupak i da se ne osjeća krivim za djelo koje mu se stavlja na teret.

Presuda

Optuženik Mirko Žarković se oslobađa optužbe da je počinio kazneno djelo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva, navedeno gore u tekstu.

Obrazloženje

Obrazloženje presude se temelji većinom na iskazu oštećene Blaženke Žepina koja je navela kako je prilikom njezina prva ispitivanja glede ovog događaja policija prvo njoj spomenula ime optuženika Mirka Žarkovića kao mogućeg počinitelja, a ne da je ona sama njega imenom i prezimenom imenovala.

Oštećena Blaženka Žepina je pojasnila kako je postupajući po nalogu kojega joj je navodno dao upravo optuženik Mirko Žarković, između dva puta “Glavni”, koji nije bio miniran, te je isti korišten od strane UNPROFOR-a, te civilne zaštite, te puta ispod “Petrima”, koji je bio miniran, odabrala upravo “Glavni” put koji nije bio miniran.

Oštećenica i svjedok Dragan Tepeš su izjavili kako nakon povratka iz Vrane nisu vidjeli Mirka Žarkovića među skupinom ljudi koji su bili tamo, te se iz toga može zaključiti kako nije bilo fizičke prisile prema oštećenici, te nije bilo zamjerke što je odabrala “Glavni” put koji nije bio miniran.

Sudsko vijeće dalje navodi kako je optuženik u više navrata posjećivao Republiku Hrvatsku, te kako se nije bojao mogućeg uhićenja jer je smatrao da nije počinio nikakav ratni zločin, što je dodatni razlog za sumnju u podignutu optužnicu.

Sudsko vijeće smatra kako nije dokazano da je optuženi Mirko Žarković počinio ovo djelo koje mu se stavlja na teret, te je istog odmah oslobodilo optužbe i ukinulo rješenjem mjere opreza iz čl. 98. st. 2. t. 1. i 3. ZKP-a, te jamčevinu u iznosu od 400.000,00 kuna položenu u gotovu novcu od strane optuženog Mirka Žarkovića.